

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 6T/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010692
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Filo
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2118010692.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Fila a členov senátu Anny Gunišovej a Mgr. Ivony Reinhardtovej, v trestnej veci obžalovaného O. N., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní dňa 12.06.2018

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. X, C.
sa uznáva za vinného, že

v období od 22.04.2016 najmenej do 30.11.2016 v byte na ulici O. Č.. X S. C. a tiež aj na iných bližšie nezistených miestach v okrese C. vykonal opakovane súlož s maloletou W.. H., D.. XX.XX.XXXX napriek tomu, že vedel, že v tom období nedovŕšila 15-ty rok svojho života,

teda

vykonal súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov

čím spáchal

zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. d), písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 02.02.2017 sp. zn. OT/20/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.02.2017 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ako vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný O. N. na hlavnom pojednávaní, po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 4, ods. 5, ods. 8 Tr. por., urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 12.03.2018, sp. zn. 1Pv/197/17.

Vzhľadom k vyhláseniu obžalovaného, predseda senátu postupom podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. položil obžalovanému tam uvedené otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal „áno“. Keďže prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať, súd podľa § 257 ods. 7 prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava dňa 12.03.2018, sp. zn. 1Pv/197/17. Následne súd podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vo vzťahu k predmetu dokazovania sa súd postupom podľa § 269 Tr. por. oboznámil s relevantnými listinnými dôkazmi a to s:

- odpisom registra trestov obžalovaného, z ktorého má súd za preukázané, že menovaný bol doposiaľ 1-krát odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 02.02.2017, sp. zn. 0T/20/2017 za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace,
- výpisom registra priestupkov obžalovaného, z ktorého súd zistil, že menovaný bol v období od 03.08.2016 do 02.03.2018 2-krát priestupkovo riešený pre spáchanie priestupku proti majetku a pre spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu,
- so spisovým materiálom tunajšieho súdu sp. zn. 0T/20/2017, z ktorého súd zistil, že tam stíhaného prečinu podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. sa menovaný dopustil dňa 30.01.2017, pričom trestný rozkaz zo dňa 02.02.2017, sp. zn. 0T/20/2017 nadobudol účinky spojené s vyhlásením odsudzujúceho rozsudku dňa 02.02.2017,
- s dohodou o vykonaní práce, z ktorej vyplýva, že je zamestnaný na dohodu u zamestnávateľa JURMAT-elektrik s.r.o. od 23.04.2018 do 31.12.2018 s určeným rozsahom práce maximálne 10 hodín týždenne.

Pokiaľ sa druhu a výmere trestu týka, Trestný zákon poskytuje ochranu spoločnosti pred páchatelmi trestných činov v podobe trestov. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri voľbe druhu trestu a jeho výmery treba mať vždy na pamäti, že dosiahnutie cieľa spočívajúceho v zabránení v páchaní trestnej činnosti zároveň naplňa i cieľ ochrániť spoločnosť pred kriminalitou.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu, pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 Tr. zák., prihliadol súd na spôsob spáchania činu úmyselným konaním obžalovaného, jeho následok v podobe porušenia objektu chráneného Trestným zákonom, zavinenie vo forme nepriameho úmyslu (§ 15 ods. 1 písm. b) Tr. zák.), pohnútku, pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom prihliadol i na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Zo skutkovej vety tohto rozsudku je zrejmé, že obžalovaný vykonal opakovane súlož s maloletou a to napriek tomu, že vedel o tom, že nedovršila 15-ty rok svojho veku. Obžalovaný teda, z hľadiska zavinenia, konal jednoznačne úmyselne, pričom objektom voči ktorému smerovalo jeho protiprávne konanie bol záujem na ochrane mravného a fyzického vývinu detí mladších ako pätnásť rokov pred akýmkoľvek útokmi proti ich pohlavnej nedotknuteľnosti. U obžalovaného súd vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti a to, že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých a že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Súd obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. hoci sa ku skutku na hlavnom pojednávaní doznal, avšak z vyjadrenia obžalovaného nebolo možné dospieť k záveru, že tento skutok i naozaj a nie len formálne oľutoval. S poukazom na oboznamovaný trestný rozkaz tunajšieho súdu zo dňa 02.02.2017, sp. zn. 0T/20/2017 dospel súd k záveru, že u obžalovaného sú splnené zákonné podmienky na ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody podľa zásad o ukladaní súhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. S poukazom na túto skutočnosť súd

obžalovanému nepriznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchanie viac trestných činov), nakoľko táto skutočnosť je už zohľadnená v aplikácii asperačnej (zostrujúcej) zásady v zmysle § 41 odsek 2 Tr. zák. a prihliadanie na uvedenú priťažujúcu okolnosť by viedlo k dvojitému pričítaniu tej istej skutočnosti v neprospech osoby obžalovaného. Pri prevahe poľahčujúcich okolností súd upravil trestnú sadzbu najprv podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. a pretože u obžalovaného súd ukladal súhrnný trest za spáchanie zločinu vo viacčinnom súbehu s prečinom, upravil následne trestnú sadzbu za trestný čin najprísnejšie trestaný podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. na 36 mesiacov - 123 mesiacov.

Pri úvahe o konkrétnej výmere trestu súd neopomenul prihliadnúť ani na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom v tomto smere prihliadol najmä na odpis jeho registra trestov, výpis priestupkov a oboznamovanú dohodu o vykonaní práce. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní k stíhanému trestnému činu doznal, keď urobil po riadnom poučení vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., ktoré mu súd umožnil a aj ho prijal. Zvýrazniť je potrebné i tú skutočnosť, že obžalovaný sa v plnom rozsahu doznal už v prípravnom konaní. V tomto smere je preto vhodné poukázať na rozhodnutie č. 44 publikované v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017, podľa ktorého: „analogia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“

S poukazom na § 39 ods. 4 Tr. zák. je možné znížiť trest odňatia slobody o 1/3 pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zo samotnej podstaty konania o dohode o vine a treste vyplýva, že dohoda by mala byť výhodná tak pre štát (prokurátor) ako i pre páchatel'a za súčasného dodržania požiadavky spravodlivosti, efektívneho účelu trestu a jeho úmernosti vo vzťahu k spáchanej trestnej činnosti. Pri úvahe o primeranosti / neprimeranosti trestu súd zhodnocuje, či záujem spoločnosti a záujem páchatel'a pri výške konkrétneho trestu sú dostatočne vyvážené a či (dohodnutý) trest je schopný dosiahnuť jeho účel podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. za súčasného zohľadnenia zásad na ukladanie trestov, najmä podľa § 34 ods. 4 Tr. zák.

Vzhľadom k vyššie uvedenému odôvodneniu, vychádzajúc z účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Tr. zák., rešpektujúc požiadavku individuálnej a generálnej prevencie, ako aj zásad pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., tiež požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatel'a podľa § 1 Tr. por. a s poukazom na skutočnosť, že súd pri ukladaní súhrnného trestu musel v tomto konkrétnom prípade ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a najmä na uvedomenie si závažnosti a celospoločensky negatívnych dôsledkov svojho konania je na obžalovaného N. potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody vo výmere 2 roky. S poukazom na požiadavku primeranosti trestu a jeho individualizácie nepovažoval súd za potrebné pôsobiť na obžalovaných dlhším trestom odňatia slobody. Naopak, práve trest odňatia slobody uložený v takejto výmere považuje súd po zohľadnení všetkých okolností prípadu a osoby obžalovaného za zákonný, spravodlivý a za primeraný na dosiahnutie jeho účelu.

Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia tak, ako si to vyžaduje ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Pretože súd obžalovanému uložil súhrnný trest, zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 02.02.2017, sp. zn. OT/20/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.02.2017 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ako vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.